

dog i nogen Maade at blive stillet paa samme Fod som Beboerne i den Kommune, der ligger omkring den. Som sagt, jeg har blot villet forvare mig mod, at det, der ligger i Lovforslaget, skulde være Udtryk for min Opfattelse af, paa hvilken Maade man retteligt burde ordne Ejendomsskatterne ogsaa i andre Kommuner. Det er kun, fordi Forholdene, rent lokalt set, en Gang er, som de er, at jeg har ment det ikke alene forsvarligt, men ogsaa fuldt berettiget og til Dels nødvendigt at imødekomme det Ønske, der i saa Henseende er fremkommet. Jeg tillader mig derfor at anbefale at stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 41 Stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 133).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Naar jeg har forelagt et Lovforslag om Hjælpekasser som det, der nu er kommet herop efter at have været til Behandling i Folketinget, er det, fordi det er paa budt i den gældende Lov, at der i indeværende Samling skal forelægges et Lovforslag om dens Revision. Hvis dette Paa bud ikke havde været, vilde jeg i og for sig ikke have anset det for nødvendigt allerede nu at skride til Forandringer i den gældende Lov, og det er derfor en Selvfølge, at de Forandringer, jeg foreslog i det af mig forelagte Lovforslag i Folketinget, ikke var hverken store eller indgribende. Jeg vil dele dem i to Dele. En Del af dem, som jeg vil kalde Ændringer af rent praktisk Natur, kan i Korthed sammenfattes i det, at jeg har søgt i saa høj Grad som muligt at ordne, hvad der vedrører Valglisten, deres Fremlæggelse, Klage over dem m. v. og Valgenes Afholdelse saa vel som Bestyrelsernes Funktionstid, paa en saadan Maade, at det falder sammen med de tilsvarende Bestemmelser for kommunale Valg. Jeg er nemlig gaaet ud fra,

at efter at de kommunale Valg er blevet gældende for 4 Aar, burde Valget af Hjælpekassernes Bestyrelse ogsaa gælde for 4 Aar, saaledes at begge Valglisteres Fremlæggelse kan ske samtidig og paa samme Sted. Det vil være til Lettelse for Vælgerne, som derved kan nøjes med en Gang at undersøge, om de er optagne paa Valglisten eller ikke. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne i saa Henseende, men jeg nævner altsaa de herhen hørende Forandringer som de rent praktiske Ændringer, der burde gennemføres ved en Revision af Loven. — Den anden Række Ændringsforslag til Loven tager Sigte paa i højere Grad end hidtil at understrege, at Hjælpekasserne ikke skal være nye Fattiggasser, hvoraf Hjælpen ydes med en noget anden Karakter, men i Virkeligheden paa samme Maade som af de nuværende offentlige Fattiggasser. Jeg gaar ud fra, at det fremdeles er Lovgivningsmagtens Mening, at Hjælpekasser skal være Kasser, der under en given Situation træder hjælpende til for at holde dem, der maatte trænge til Hjælp, være sig paa Grund af Sygdom eller af anden Aarsag, fri af det offentlige Fattigvæsen, naar det er saaledes, at det maa siges, enten det nu skyldes Sygdom eller anden Aarsag, at være uforskyldt, at den paagældende paa et vist givet Tidspunkt ikke kan klare sig uden offentlig Hjælp. At det er det, der har været tilsigtet med Hjælpekasserne, er der antagelig ikke nogen Meningsforskel om. Jeg drister mig til at haabe paa, at det ogsaa fremdeles er Lovgivningsmagtens Mening, at dette Princip skal fastholdes i saa høj Grad som muligt i Fremtiden, og at Hjælpekasserne saaledes skal bevare den Karakter af at være virkelige Hjælpekasser, som de for Resten allerede ogsaa efter den gældende Lov har. For yderligere at understrege, at Hjælpekasserne er saadanne Kasser, der i en snæver Vending og under midlertidige Trangperioder skal kunne bringe Hjælp, har jeg foreslaaet indsat en Bestemmelse om, at der ikke fortsat kan ydes en hvilken som helst Hjælp af Hjælpekasserne, idet jeg har foreslaaet, og det er ogsaa vedtaget i Folketinget, at tilføje en Bestemmelse til § 4 om, at for saa vidt der i Løbet af 1½ Aar er ydet et Beløb paa 180 Kr. eller derover til en Person, skal den paagældende i hvert Fald kunne klare sig selv 1 Aar, inden han paa ny kan henvende sig til Hjælpekasserne om Hjælp. Jeg har ment paa den Maade paa den ene Side at give Plads for, at der kan ydes endogsaa gennem et ikke kort Tidsrum en ikke ringe Hjælp, men paa den anden Side